

Castell de Montgrí i Santa Caterina

1 de desembre de 2010

Integrants: Josep Carbonell, Ricard Caussa, Joan Corbera Josep Maria Farnés, Josep Oranias, Josep Roca i Jaume Ventura

Distància: projectada 7'937 Km, amb altures 8'187 Km. Temps 4'50 h

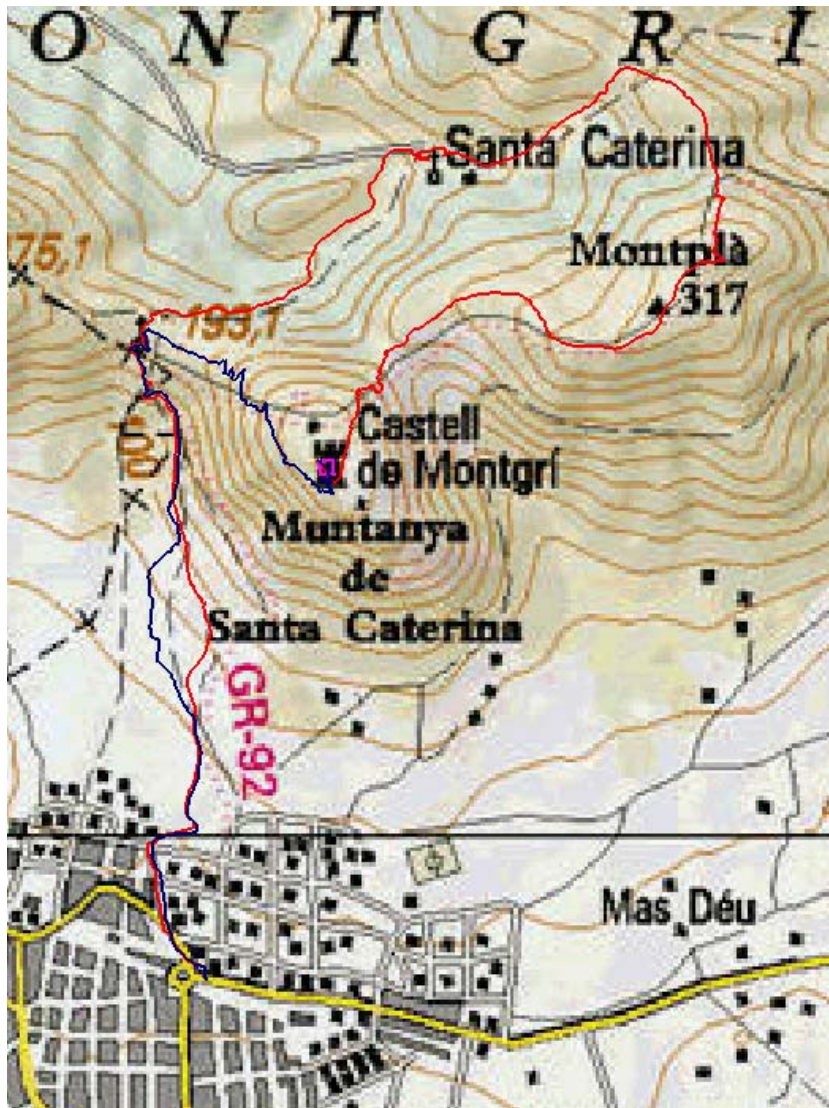
Desnivells: total 295 m. Amb altures 435 m. Cotxe: 108 Km. Josep Roca i Josep Oranias

Aquesta setmana hem canviat de ruta, prevista fa quinze dies, a causa de la climatologia. Ens trobem al Ramassar. Arribem tots abans d'hora i marxem per Cardedeu cap a l'Autopista AP-7 fins a la sortida 6, Girona nord. Després del peatge els dos cotxes prenen camins diferents. Mentre uns passen per Colomers i Verges, els altres hi van per Celrà i Parlavà. Arribem quasi a la mateixa hora i aparquem al centre del poble al costat de la carretera que porta a l'Estartit. Sortim de la ciutat per prendre el GR-92 fins al Coll de la Creu de Ferro (199 m). Abans d'arribar a aquesta creu al damunt d'un podi

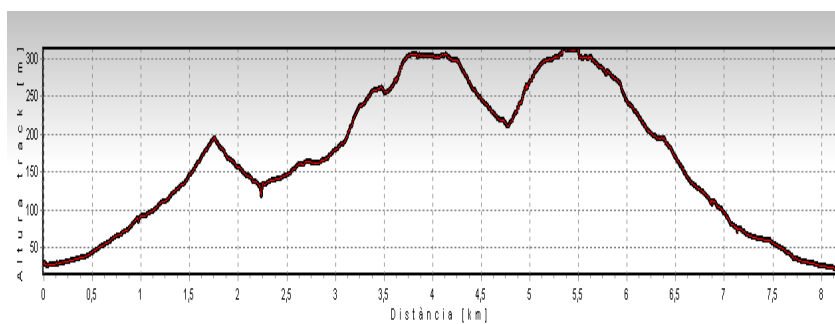

circular de pedres, trobarem tres capelles de pedra en les marrades del camí. Després baixem per un sender local cap a l'ermita de Santa Caterina, situada en un indret tranquil i serè, on aquesta setmana havien celebrat el seu aplec. Tot seguit comencem l'ascens cap el Coll de Puig Roig on divisem el mar. Una mica abans de 2/4 d'onze fem una parada per esmorzar amb una vista sobre l'ampla costa. Al cap d'una estona reprenem el GR-92, que puja fins el cim de Montplà (317 m). Davallem cap el Coll d'en Garrigars per pujar fins al Castell de Montgrí. Se'ns fa difícil descobrir el camí de pujada, dret i pedregós, però els senyals del GR ens ho faciliten. Per pujar, per la paret rocosa, hem de grimpar sense excessiva dificultat. A l'haver plogut el dia abans trobem algun punt on hem de prendre precaucions degut al relliscós fang. Quan divisem una torre ens adonem que hem arribat. Dalt el cim (306 m.) hi ha l'inacabat Castell de Montgrí edificat entre 1294 i 1301 per encàrrec del rei Jaume II. Hi entrem a les 11'50 h. Des del patí interior accedim a través d'una escala circular a la plataforma superior per on ens hi passegem. Es un observatori privilegiat de la zona de tota l'ampla esplanada. Podem repassar la serra de l'Albera, encara que les boires impedeixen veure més enllà.

Després iniciem la baixada per la cantera on extra-gueren la pedra i seguim els senyals que ens porten al Coll de la Creu de Ferro. Des d'aquí retornem pel mateix camí amb alguna desviació. Pel camí busquem la cova prehistòrica del Cau del Duc que no divisem fins a prop de Torroella, en contemplar des de la plana el Castell. Ens ha fet un dia fresc, però magnífic. Hem portat un ritme molt tranquil, que ens ha permès avançar junts. El marcat camí i els senyals ens ajuden a seguir l'itinerari amb facilitat. Sorpren la poca vegetació damunt les roques calcàries. Molts garrics, estepes blanques i alguna olivera escadussera. Quan arribem a les 13'20 hores deixem l'equip als cotxes i anem a la recerca del restaurant. Després d'un curt passeig demanem la darrera informació i ens adrecen a la fonda Mitjà. Els menjadors estan plens i ens situen a l'aparador, arran de la finestra. Ens trobem ben atesos i agraïm el menjar casolà. Mentre prenem un xarrup col·lectiu de licor d'herbes decidim que la propera setmana sortirem el

dijous 9 per anar al Sui. Ens trobarem a les 8 del matí a l'aparcament previ de l'embassament de Vallfornés.

Text: Josep Maria Farnés

Fotografia: Joan Corbera

